

VESTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 14. september 2018

Sag BS-1466/2017-VLR
(9. afdeling)

A
(advokat Jesper Håkonsson, beskikket)

mod

B

Yderligere part:

C
(advokat Klaus Therkildsen, beskikket)

Retten i Horsens har den 13. september 2017 afsagt dom i 1. instans (sag BS-660/2017-HRS).

Landsdommerne Lis Frost, Thomas Jønler og Anne Hedegaard Toft (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanten, A, har gentaget sin påstand for byretten om, at B afregistreres som medmor for C.

Indstævnte, B, har tilsluttet sig As påstand.

C har påstået stadfæstelse.

Forklaringer

A og B har afgivet supplerende forklaring.

A har forklaret, at hun og B havde bestemt, at de skulle have et barn sammen, inden de flyttede sammen i ... 2016. Fertilitetsbehandlingen blev startet op, inden de flyttede sammen, og inden de i ... 2016 underskrev blanketten om "Samtykke og erklæring om faderskab eller medmoderskab ved assisteret reproduktion (børnelovens §§ 27 og 27 b)" (blanket 8). De havde et indledende møde med jordemoderen, før erklæringen blev skrevet under, og de havde selv taget erklæringen med til mødet. Hun mener, at erklæringen ikke blev nærmere gennemgået på mødet, ligesom retsvirkningerne af at underskrive erklæringen ikke blev drøftet.

Donor var en ukendt "åben donor", hvilket har den betydning, at C kan få oplyst, hvem der er biologisk far til ham, når han bliver myndig. Det var ikke et forhold, som de talte om i forbindelse med samtalen med jordemoderen.

Hun har ikke kontakt til B, der fortsat ikke ser C.

B har forklaret, at de blev vejledt om betydningen af at vælge "åben donor", herunder at det alene er C, der senere kan få oplyst, hvem der er donor. Da de underskrev erklæringen, var deres ønske at blive en familie og få børn sammen. C var således ønsket. Deres forventninger til at blive en familie ændrede sig, som hun har forklaret om for byretten. Der opstod uenighed mellem dem om bl.a. opdragelse, og hun oplevede, at hun ikke kom så tæt på C, som hun havde ønsket.

Som forklaret af A blev fertilitetsbehandlingen påbegyndt, inden de underskrev blanketten om samtykke og erklæring om medmoderskab (blanket 8). Hun har deltaget i alle inseminationsbehandlinger, der er gennemført i forløbet, men A kunne have gennemført behandlingen uden hendes deltagelse. Vejledningen ved fertilitetsbehandlingen gik overvejende på fysiske forhold. Hun mindes ikke, at de drøftede, hvad det indebar at underskrive erklæringen, men det er nok blevet sagt, at underskrivelsen havde samme bindende virkning, som når en mand underskriver og erklærer, at han er barnets far.

Det er samlet set den bedste løsning, at hun bliver afregistreret som medmor, da hun ikke har haft nogen kontakt til C, siden hun flyttede fra A. Hun ser således fortsat ikke C og har frasagt sig forpligtelserne vedrørende forsørgelsen af ham. Hun og A har med bistand fra en advokat indgået en aftale om, at A giver afkald på børnebidrag mod, at der ikke bliver

samvær mellem hende selv og C. Hun har en ny kæreste i dag, og hun kan ikke forestille sig, at C skal påtvinges at bo hos hende, hvis det helt ultimative måtte ske, at A afgik ved døden. Det vil i dette tilfælde være mere rigtigt, at C kommer til at bo hos nogen fra As familie. Hvis C i fremtiden får lyst til at opsøge hende, står hendes dør åben.

Anbringender

A har i det væsentlige gentaget sine anbringender for byretten og har supplerende navnlig anført, at det ikke er barnet tarv at opretholde Bs medmoderskab. Barnets ret til to forældre skal bidrage til at sikre barnet en tryk opvækst. Det gør det ikke i denne situation, hvor hun og B ophævede samlivet kort efter fødslen, og der ikke er nogen kontakt mellem B og C.

Endvidere blev fertilitetsbehandlingen påbegyndt, inden hun og B underskrev blanketten om samtykke og erklæring om medmoderskab (blanket 8). Det beror således alene på en tilfældighed, at hun først blev gravid, efter B havde underskrevet erklæringen.

Hun og B har valgt en ukendt "åben donor". C har således mulighed for, når han bliver myndig, at få oplysninger om donor, og han kan derved få kendskab til sit biologiske ophav. Det følger endvidere af reglerne om adoption, at C i fremtiden kan blive adopteret af en ny forælder og dermed få to forældre.

Børneloven giver forældre ret og pligt til at blive registreret som forældre, såfremt en af forældrene påberåber sig denne ret eller pligt. Selvom det ikke direkte fremgår af børneloven, at en medmor kan afregistreres, så er det ikke hensigtsmæssigt at opretholde Bs medmoderskab, da parterne er enige om, at hun skal afregistreres.

Underskriften på blanketten om samtykke og erklæring om medmoderskab (blanket 8) bør således ikke tillægges en så væsentlig betydning, som det er sket i byretten.

B har tilsluttet sig As anbringender.

C har anført, det er et grundlæggende hensyn i børneloven, at et barn så vidt muligt skal have to forældre. Enigheden mellem A og B om, at B skal afregistreres som medmoder, udspringer af forhold mellem de to. Det forhold, at de to er enige herom, kan ikke tillægges betydning. Der

må i stedet lægges afgørende vægt på, at A og B sammen har truffet et valg om at få et barn, hvilket de har skrevet under på.

Hvis en medmor kan afregistreres i en situation som denne, vil det forringe barnets retsstilling. Registreringen som forælder medfører en række forpligtelser i forhold til barnet bl.a. i henhold til lov om børns forsørgelse og arveloven. Hvis B afregistreres som medmor, fratages C disse rettigheder.

Det kan heller ikke tillægges betydning, at C eventuelt i fremtiden vil kunne blive adopteret af en ny samlever, da reglerne om adoption netop forudsætter, at barnet får en anden forælder. Det kan heller ikke tillægges betydning, at der er anvendt en ukendt "åben donor", da C først, når han bliver myndig, kan få oplyst, hvem der er biologisk far til ham.

Retsgrundlag

Ved lov nr. 652 af 12. juni 2013, der trådte i kraft den 1. december 2013, vedtog Folketinget en række ændringer og nye bestemmelser i børneloven om medmoderskab m.v.

Af de almindelige bemærkninger i lovforslag nr. 207, 2012-2013, fremgår bl.a.:

"1. Indledning og baggrund

1.1. Indledning

Det overordnede formål med lovforslaget er at sikre, at en medmor til et barn bliver omfattet af børneloven som forælder i de tilfælde, hvor moren til barnet er blevet behandlet med kunstig befrugtning.

...

1.2. Baggrund

Af regeringsgrundlaget »Et Danmark, der står sammen« fremgår følgende:

»Regeringen vil sikre, at medmødre til børn undfanget ved kunstig befrugtning omfattes af børneloven på lige fod med fædre«.

Social- og integrationsministeren fremsætter på den baggrund forslag om, at par af samme køn på samme måde som par af forskellig køn skal kunne registreres som forældre til et barn, der er blevet til ved kunstig befrugtning, og hvor partneren har samtykket til behandlingen. Der tages således et afgørende skridt i forhold til at

skabe ligestilling i den familieretlige lovgivning og samtidig sikre et barn to forældre - uanset køn - i de tilfælde, hvor barnet er planlagt sammen af forældrene.

...

2. Lovforslagets formål

Formålet med lovforslaget er at sikre en højere grad af ligebehandling af par af samme køn og par af forskelligt køn i relation til reglerne om forældreskab (faderskab og moderskab) og dermed også de afledte regler om forældremyndighed, barsel og arv. Lovforslaget skal samtidig sikre hensynet til barnets bedste.

...

Samtidig foreslås det, at lovgivning, der har nær sammenhæng med børnelovens regler om faderskab og moderskab, konsekvensændres således, at f.eks. forældre af samme køn kan have fælles forældremyndighed over barnet, at en medmor har samme ret til barsel og orlov som en far, og at der består gensidig arveret mellem barnet og medmoren

...

3.1. Familie- og forældrebegrebet

...

3.1.3 Den foreslåede ordning

Det foreslås, at børnelovens anvendelsesområde udvides således, at loven også omfatter situationer, hvor et par af samme køn får et barn ved hjælp af kunstig befrugtning og sammen ønsker at påtage sig forældreskabet til barnet. I sådanne situationer skal den kvinde, der ikke har født barnet, kunne registreres som medmor til barnet, hvis barnets mor har fået behandling med kunstig befrugtning af en sundhedsperson eller under en sundhedspersons ansvar, og det antages, at barnet er et resultat af denne. Kvinden (medmoren) skal ved at samtykke til behandlingen have påtaget sig forældreskabet. Herved tillægges det afgørende vægt, at kvinden er tiltænkt en rolle som barnets sociale forælder. Da det i børneloven er en grundlæggende forudsætning, at et barn så vidt muligt skal have to forældre, er det en naturlig udvikling og i overensstemmelse med lovens formål at lade den sociale medmor opnå samme retlige sta-

tus som en far således, at barnet sikres to retlige forældre. Retsvirkningerne af at være medmor skal efter forslaget være de samme som retsvirkningerne af at være far.

3.2. Børneloven

...

3.2.3. Den foreslåede ordning

Social- og Integrationsministeriet foreslår, at børnelovens regler om faderskab generelt ændres således, at de også finder anvendelse på medmoderskab. Når et barn er blevet til ved kunstig befrugtning, skal morens kvindelige ægtefælle, registrerede partner eller partner have mulighed for at blive registreret som medmor til barnet eller anerkende medmoderskabet til barnet. Hun skal endvidere kunne dømmes som medmor til barnet. Medmoderskab vil efter forslaget have samme retsvirkninger som faderskab.

..."

Børnelovens § 27 er sålydende:

"§ 27. Er en kvinde blevet behandlet med assisteret reproduktion af en sundhedsperson eller under en sundhedspersons ansvar, anses hendes ægtefælle, registrerede partner eller partner som barnets far eller medmor, hvis denne har givet samtykke til behandlingen og barnet må antages at være blevet til ved denne, jf. dog § 27 a, stk. 1. Samtykket skal være skriftligt og indeholde en erklæring om, at manden skal være barnets far, eller at kvinden skal være barnets medmor."

Bestemmelsen blev vedtaget ved lov nr. 652 af 12. juni 2013.

Ved lov nr. 1313 af 27. november 2013 ændredes terminologien overalt i børneloven, således at "kunstig befrugtning" herefter blev betegnet som "assisteret reproduktion". Af lovtekniske grunde blev nogle af ændringerne ved lov nr. 652 af 12. juni 2013 omfattende bl.a. § 27, ophævet og genindsat under anvendelse af den nye terminologi. Det fremgår dog af lovforslaget til lov nr. 1313 af 27. november (lovforslag nr. 32, 2013-14), at der ikke herved tilstræbtes nogen indholdsmæssige ændringer.

Af de almindelige bemærkninger i lovforslaget til lov nr. 652 af 12. juni 2013 (lovforslag nr. 207, 2012-2013) fremgår bl.a. om børnelovens § 27:

”3.2.3.1 Medmoderskab ved kunstig befrugtning

Det foreslås, at børnelovens § 27 om faderskab til børn, der er blevet til ved kunstig befrugtning, udvides til også at omfatte medmoderskab. Dette medfører, at medmoderskab kan etableres, når det er godtgjort, at moren er blevet kunstigt befrugtet af en sundhedsperson eller under en sundhedspersons ansvar, og at morens ægtefælle, registrerede partner eller partner anses som barnets medmor, hvis hun har givet samtykke til behandlingen, og barnet må antages at være blevet til ved denne. Hun skal endvidere skriftligt have givet samtykke til behandlingen og erklæret, at hun skal være barnets medmor.

Bestemmelsens anvendelsesområde vil fortsat være afgrænset til tilfælde, hvor behandlingen er foregået i overensstemmelse med reglerne i lov om kunstig befrugtning. Bestemmelsen omfatter således ikke situationer, hvor et par bestående af to kvinder aftaler med en mand, at han skal have samleje med den ene kvinde alene med henblik på at gøre hende gravid, hvorefter den anden kvinde skal være medmor til barnet. Bestemmelsen omfatter heller ikke situationer, hvor et par bestående af to kvinder aftaler med en mand, at han skal donere sin sæd, som de selv - uden deltagelse af en sundhedsperson - anvender til insemination af den ene kvinde alene med henblik på at gøre hende gravid, hvorefter den anden kvinde skal være medmor til barnet. Formålet med denne afgrænsning af bestemmelsens anvendelsesområde er at sikre, at parterne på forhånd vejledes om og kender deres retsstilling og kan indrette sig i tillid hertil.

Når betingelserne i den foreslåede § 27 er opfyldt, kan morens kvindelige ægtefælle, registrerede partner eller kvindelige partner blive registreret som medmor til barnet, eller hun kan anerkende medmoderskabet til barnet. Hun kan endvidere dømmes som medmor til barnet.

...”

Endvidere fremgår af de specielle bemærkninger:

”Til nr. 32 (§§ 27-28)

De gældende bestemmelser i §§ 27 og 28 fastlægger, hvem der anses som far til et barn, der er blevet til ved kunstig befrugtning. § 27 fastlægger betingelserne for, at morens ægtemand eller mandlige partner kan anses som far til barnet, mens § 28 fastlægger, i hvilke

situationer en sæddonor kan og ikke kan anses eller dømmes som far. Disse bestemmelser er beskrevet i punkt. 3.2.1.3.

Disse to bestemmelser foreslås ophævet og erstattet af bestemmelserne i §§ 27, 27 a, 27 b, 27 c og 28. Disse bestemmelser viderefører indholdet af de gældende bestemmelser i §§ 27 og 28, men supplerer dem med nye regler om medmoderskab ved kunstig befrugtning og om faderskab ved kunstig befrugtning af en kvinde, der er i et parforhold med en anden kvinde. Samtidig er de gældende bestemmelser præciseret samt tilpasset til de nye bestemmelser om fader- og medmoderskab.

Bestemmelserne i §§ 27, 27 a, 27 b, 27 c og 28 er opbygget således: §§ 27, 27 a og 27 b indeholder bestemmelser om, hvem der anses som far eller medmor til et barn, der er blevet til ved kunstig befrugtning, når en den kunstige befrugtning er foretaget af en sundhedsperson eller under en sundhedspersons ansvar, mens §§ 27 c og § 28 fastlægger, i hvilke situationer en sæddonor generelt kan og ikke kan anses som far til et barn, der er blevet til ved kunstig befrugtning med hans sæd. Der vil derfor være en vis overlapning mellem bestemmelserne, da §§ 27 c og 28 har fokus på sæddonors retsstilling, mens det centrale i §§ 27, 27 a og 27 b er, hvem der anses som retlig forælder til barnet.

Den foreslåede bestemmelse i § 27 viderefører den gældende bestemmelse i § 27, der fastlægger den faderskabsretlige stilling for morens ægtemand eller mandlige partner, når moren er blevet kunstigt befrugtet af en sundhedsperson eller under en sundhedspersons ansvar. Det er efter bestemmelsen uden betydning, om befrugtningen af kvinden er sket med ægtemandens eller den mandlige partners egen sæd, eller om hun er blevet behandlet med sæd fra en kendt eller ikke kendt (anonym) donor. Det afgørende er alene, om ægtemanden eller partneren har givet samtykke til behandlingen og erklæret at skulle være barnets far, og om barnet må antages at være blevet til ved den kunstige befrugtning.

Bestemmelsen bygger på en formodning for, at barnet er blevet til ved den kunstige befrugtning, og at ægtemanden eller partneren derfor skal anses som far til barnet.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i forhold til den gældende bestemmelse i § 27 indebærer, at den tillige regulerer den retlige stilling for morens kvindelige ægtefælle, registrerede partner eller partner af samme køn, når moren er blevet kunstigt befrugtet af en sundhedsperson eller under en sundhedspersons ansvar. Ligesom

ved faderskab efter den gældende bestemmelse, anses morens kvindelige ægtefælle, registrerede partner eller partner af samme køn som barnets medmor, hvis moren er blevet kunstigt befrugtet af en sundhedsperson eller under en sundhedspersons ansvar, hvis hendes partner skriftligt har givet samtykke til behandlingen og erklæret, at hun skal være barnets medmor, og barnet må antages at være blevet til ved behandlingen. Dette gælder dog kun situationer, hvor moren er blevet behandlet med sæd fra en ikke kendt (anonym) donor. Dette skyldes, at bestemmelsen ikke omfatter situationer, hvor moren er gift med en kvinde eller har en registreret partner eller en kvindelig partner og er blevet behandlet med sæd fra en kendt donor.

...

De samtykker og erklæringer, der nævnes i §§ 27, 27 a og 27 b, skal afgives, inden behandlingen med kunstig befrugtning iværksættes. Dermed er parternes retlige status i forhold til barnet fastlagt, når den kunstige befrugtning foretages. Disse erklæringer kan senere danne grundlag for registrering og anerkendelse af medmoder- og faderskab efter de foreslåede nye bestemmelser i §§ 1 a, 3 a, 3 b og § 14, stk. 4-6 (forslagets § 1, nr. 4, 8 og 18) samt for medmoderskabs- eller faderskabsdom efter de foreslåede nye bestemmelser i § 20, stk. 4 eller 5 (forslagets § 1, nr. 25).

Som det fremgår af de foreslåede bestemmelser, er faderskab eller medmoderskab betinget af, at der inden den kunstige befrugtning er givet skriftligt samtykke til eller erklæring om faderskab eller medmoderskab. Den omstændighed, at der ved en fejl eller forglemmelse ikke er givet skriftligt samtykke eller erklæring, er ikke ensbetydende med, at den pågældende ikke kan anses for barnets far eller medmor. Der er således ikke noget til hinder for, at statsforvaltningen eller retten ud fra en samlet vurdering af sagen konkluderer, at den pågældende havde samtykket til behandlingen med kunstig befrugtning og erklæret at skulle være henholdsvis far eller medmor til barnet.

...

Efter den foreslåede bestemmelse i § 28 anses en sæddonor som udgangspunkt ikke som far til et barn, der er blevet til ved kunstig befrugtning, hvis sæden er doneret med henblik på kunstig befrugtning foretaget af en sundhedsperson eller under en sundhedspersons ansvar.

...

§ 28 gælder ikke i situationer, hvor sæddonor efter de foreslåede § 27, § 27 a, stk. 1, eller § 27 b anses som far til barnet. Efter disse bestemmelser er det en betingelse for at anse en sæddonor som far til barnet, at han har erklæret, at han skal være barnets far."

Børnelovens § 27 blev oprindeligt indsat i børneloven ved lov nr. 460 af 7. juni 2001. Bestemmelsen omhandlede dengang alene, hvem der skulle anses som far til barnet, og forarbejderne omtaler derfor alene kvindens ægtemand eller mandlige partner.

Af de almindelige bemærkninger i lovforslaget nr. 2 (Folketingstidende 2000-01, tillæg A, s. 34 ff) fremgår bl.a.:

"4. Faderskab og moderskab ved kunstig befrugtning

4.1. Faderskab ved kunstig befrugtning

4.1.1. Gældende ret

...

c. Ugifte samlevendes (partneres) faderskabsretlige stilling

Som anført ovenfor under pkt. a kan kunstig befrugtning af en ugift samlevende kvinde under en læges ansvar kun ske med samlevendes (partnerens) samtykke, jf. § 23 i loven om kunstig befrugtning.

...

Er befrugtningen sket *med donorsæd* under en læges ansvar, skal der også foreligge samtykke fra partneren, jf. ovenfor. Det fremgår for disse tilfælde vedkommende af Sundhedsministeriets cirkulæreskrivelse af 22. september 1997, at den behandlende læge samtidig med indhentelse af dette samtykke skal indhente en skriftlig erklæring fra partneren om, at han vil anerkende faderskabet. Den pågældende kan herefter anerkende faderskabet over for statsamtet.

Fortryder partneren sit samtykke, er det antaget, at han er bundet af samtykket, således at han kan dømmes som far. Det er endvidere antaget, at partneren er afskåret fra at få genoptaget sagen efter de almindelige regler, jf. retsplejelovens § 456 r, stk. 1, hvis han har anerkendt faderskabet over for statsamtet.

Har moderen i den periode, hvor hun blev gravid, haft *samleje med tredjemand*, må spørgsmålet om faderskab afgøres efter de almindelige regler, jf. børnelovens § 6.

...

4.1.2. Børnelovsudvalgets overvejelser

Børnelovsudvalget har foreslået, at moderens ægtemand eller samlever skal være barnets far, hvis han har givet samtykke til den kunstige befrugtning og barnet er blevet til ved denne. Samtykket skal ifølge forslaget indeholde en erklæring om, at den pågældende bliver barnets far.

Udvalget foreslår samtidig, at lovforslagets almindelige regler i kapitel 1-4 finder tilsvarende anvendelse. Det betyder efter udvalgets opfattelse bl.a., at faderskabet kan registreres for ægtemænd eller samlever, anerkendes efter de almindelige regler eller fastslås ved dom.

...

4.1.3 Justitsministeriets overvejelser

Efter Justitsministeriets opfattelse bør der i et samlet regelsæt om faderskab også fastsættes udtrykkelige regler om faderskab til børn, som er blevet til ved kunstig befrugtning.

Sådanne regler må selvsagt udformes i sammenhæng med bestemmelserne i og forudsætningerne bag loven om kunstig befrugtning.

Justitsministeriet kan på denne baggrund tiltræde Børnelovsudvalgets forslag.

Det foreslås derfor i § 27, at hvis en kvinde er blevet kunstigt befrugtet hos en læge eller under en læges ansvar, skal hendes ægtemand eller partner (samlever) anses som barnets far, hvis han har givet samtykke til behandlingen, og barnet må antages at være blevet til ved denne. Det foreslås samtidig, at det nævnte samtykke skal være skriftligt og indeholde en erklæring om, at manden skal være barnets far."

Børnelovens § 20, stk. 4 er sålydende:

”Stk. 4. En kvinde kan dømmes som medmor, hvis hun efter § 27 eller § 27 a, stk. 2, anses som medmor til barnet.”

Bestemmelsen blev ved lov nr. 652 af 12. juni 2013 indsat som en ny bestemmelse i børneloven.

Af de almindelige bemærkninger i lovforslag nr. 207, 2012-2013, fremgår bl.a. om børnelovens § 20, stk. 4:

”3.2.3.1.3. Domstolenes behandling af sager om medmoderskab

Bestemmelserne i børnelovens kapitel 3 (§§ 15- 20) om domstolenes behandling af sager om faderskab vil efter forslaget tillige finde anvendelse på sager om medmoderskab.

Det foreslås i den forbindelse, at der i børnelovens § 20 om dom til faderskab indsættes en bestemmelse, hvorefter en kvinde kan dømmes som medmor, hvis hun har givet samtykke til, at moren er blevet behandlet med kunstig befrugtning som nævnt i de foreslåede nye bestemmelser §§ 27 og 27 a, jf. forslagens § 1, nr. 32, og barnet må antages at være blevet til ved denne behandling. Dette indebærer, at en kvinde, der har givet samtykke til, at hendes partner er blevet kunstigt befrugtet, og at hun skal være barnets medmor, kan dømmes som medmor til barnet, hvis hun efter fødslen ikke vil anerkende medmoderskabet.”

Endvidere fremgår af de specielle bemærkninger:

”Til nr. 25 (§ 20)

...

Det foreslås, at der i § 20 indsættes et nyt *stk. 4* om fastslåelse af medmoderskab til et barn, der er blevet til ved kunstig befrugtning. Efter bestemmelsen kan en kvinde dømmes som medmor, hvis hun har givet samtykke til, at moren er blevet behandlet med kunstig befrugtning som nævnt i de foreslåede § 27, § 27 a, stk. 2, jf. forslagens § 1, nr. 32, og barnet må antages at være blevet til ved denne behandling.

Tilsvarende foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 5* om fastslåelse af faderskab til et barn, der er blevet til ved kunstig befrugtning.

...

Det vil typisk ikke være relevant at anvende retsgenetiske undersøgelser i disse situationer, fordi der altid er anvendt donorsæd. Derimod er det selve samtykket til behandlingen med kunstig befrugtning, der kan danne grundlag for dom til faderskab eller medmoderskab. Det kan dog være relevant at anvende retsgenetiske undersøgelser i de tilfælde, hvor der er en kendt donor, der kan dømmes som far til barnet.”

Landsrettens begrundelse og resultat

B og A underskrev den 13. februar 2016 ”Samtykke og erklæring om faderskab eller medmoderskab ved assisteret reproduktion (børnelovens §§ 27 og 27 b)” (blanket 8). B gav ved sin underskrift på blanketten samtykke til, at A blev behandlet med assisteret reproduktion og erklærede, at hun skulle være barnets medmor. A erklærede endvidere ved sin underskrift, at hun var enig heri.

Det er ubestridt, at C er blevet til ved den behandling, som B har givet samtykke til, og A og B har oplyst, at der har været anvendt en ukendt donor.

Landsretten lægger derfor til grund, at betingelserne for at anse B som medmor er opfyldt, jf. børnelovens § 27.

Det fremgår af børnelovens § 20, stk. 4, at en kvinde kan dømmes som medmor, hvis hun efter børnelovens § 27 anses som medmor til barnet, og det fremgår af forarbejderne, at det er selve samtykket til behandling med kunstig befrugtning, der danner grundlaget herfor. Et medmoderskab på baggrund af et samtykke til assisteret reproduktion kan således på samme måde som et genetisk faderskab fastslås ved dom.

Hverken ordlyden af eller forarbejderne til børneloven giver holdepunkter for at antage, at det samtykke og den erklæring, der afgives i henhold børnelovens § 27, ikke skal have samme bindende virkning som et genetisk faderskab. Det er endvidere et grundlæggende hensyn i børneloven, at et barn så vidt muligt skal have to forældre, hvilket også entydigt taler for, at samtykket og erklæringen, der netop er udtryk for, at barnet er planlagt sammen af forældrene, er bindende.

Der er derfor ikke, uanset at A og B er enige om, at B skal afregistreres som

medmor, grundlag for, at lade Bs medmoderskab bortfalde.

Det, som A og B har anført for landsretten, kan ikke føre til et andet resultat.

Landsretten tiltræder derfor, at B skal dømmes som medmor, jf. børnelovens § 20, stk. 4, og stadfæster herefter byrettens dom.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for landsretten til nogen anden part eller til statskassen.

Publiceret til portalen d. 14-09-2018 kl. 10:12
Modtagere: Appellant A, Indstævnte B, Appellant C